

Дамян Дамянов

Заводско кино

В заводския кинозалон
Е душно, тъмничко и тясно,
Тук няма партер и балкон –
Еднакво струва всяко място.
А колко свят е насъбран!
И блъскане, и олелия...
Но светва белият екран
Пред хората като магия.
И там, върху парчето плат,
Пред простите очи излиза
Един далечен чуден свят
На графове и на маркизи,
Които тънат във разкош...
Мъжете гледат с поглед слисан.
Отиват си и цяла нощ
Сънуват голата актриса.
И във ушите им звъни
Смехът ѝ мил и грациозен,
А собствените им жени
За пръв път им се виждат грозни.
И във дълбокия им сън
Пак рицарската шпага лъсва.

... Но писва свирката отвън
и мигом лентата се скъсва.
Прекъсва оня водевил
На сантимент и на двубои.

И почва утринният филм,
Във който те ще са герои...

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8050>]